

Bön: Herre, helga oss i sanningen, Ditt ord är sanning. Amen.

Med det allra dyraste och heligaste Kristi blod återlösta vänner! Bröder och systrar i Kristus Jesus! Dagens predikotext innehåller mycket som vi skulle kunna diskutera om. Den är mycket innehållsrik. Det är en av de liknelserna som Jesus berättade några dagar innan Han blev pinad, korsfäst, dödad och begravnen. Det var på stilla veckans tisdag som Jesus talade i Jerusalems tempel och berättade denna liknelse efter att översteprästerna och folkets äldste hade försökt snärja Honom med sin fråga om Jesu fullmakt. Översteprästerna och folkets äldste borde ha varit de som skulle först och med störst kärlek och iver ha tagit emot Jesus. De kände – eller i alla fall borde ha känt till – mycket väl Guds löfte om den utlovade Messias, Frälsaren. Israels ledare borde ha hjälpt folket att se att Jesus var Kristus, det vill säga: Messias. De borde ha väglett israeliterna till Honom. Jesus var den om vilken profeten Jesaja hade skrivit: **”Men ett skott skall skjuta upp ur Isaï avhuggna stam, en telning från hans rötter skall bära frukt. Över honom skall HERRENS Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och fruktan för HERREN. Han skall ha sin glädje i HERRENS fruktan. Han skall inte döma efter vad ögonen ser eller utöva lag efter vad öronen hör, utan med rättfärdighet skall han döma de fattiga, med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden. Han skall slå jorden med sin muns stav, med sina läppars andedräkt döda de ogudaktiga. Rättfärdighet skall vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter.”**¹

Jesus inledde liknelsen med att fråga: **”Vad anser ni om detta?”** (v.28a) Det som Han skulle berätta var en enkel liknelse. Med hjälp av liknelsen skulle Han påminna dem om en djupare sanning, en sanning som de hade förlorat men som egentligen borde ha varit självklart för alla – speciellt för de lärda bland Israel. Jesu inledande fråga är inte aggressivt eller förnedrande. Han hade tidigare använt samma metod för att undervisa sina lärjungar när det gällde till exempel tempelskatten: **”Vad tror du, Simon? Av vilka tar jordens kungar upp tull och skatt, av sina söner eller av andra?”**² Även i Nya testamentet kallar aposteln de kristna att bedöma själv: **”Döm själva”**³, säger Paulus till korintierna när han ville att de skulle förstå om en kvinna borde i Korint använda en huvudbonad eller inte...

Då och då ställs även vi, dagens kristna, framför frågor som vi måste själv bedöma. Det finns olika faktorer som vi måste ta hänsyn till, men aldrig varken vill eller får vi gå emot Herrens uttryckta vilja i Den Heliga Skrift. **”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.”**⁴ Men mörkrets furste gör allt för att förblinda oss. Han vill plocka bort från våra tankar det Guds ord som vi hör. Han vill förmörka även vår förnuft så att vi skulle börja agera oförnuftigt och köttligt. I ett tillfälle sade Jesus: **”Ty den här världens barn handlar klokare mot sitt släkte än ljusets barn.”**⁵ När synden och djävulen har fått förvirra oss tillräckligt mycket lyfter ormen sitt huvud från gräset, hugger sina tänder i oss och tömmer sitt dödliga gift i oss. Utan Guds hjälp skulle vi redan vara andligt döda. Därför är det viktigt att hålla sig till Honom, som är vår frälsning, **”mitt bergfäste och min borg”**⁶.

”Vad anser ni om detta? En man hade två söner. Han gick till den förste och sade: Min son, gå i dag och arbeta i min vingård. Jag vill inte, svarade han, men ångrade sig sedan och gick. Mannen vände sig då till den andre och sade samma sak. Han svarade: Ja, herre, men han

¹ Jes 11:5.

² Matt 17:25.

³ 1 Kor 11:13.

⁴ Ps 119:105.

⁵ Luk 16:8b.

⁶ Ps 71:3b.

gick inte.” (vv.29,30) Från sammanhanget förstår vi att Jesus talar om Israel eller judarna. Liknelsens fader är Gud och de två sönerna är Israels folk. De som arbetade i vingården var de sanna judarna, de som gjorde den himmelske Faderns vilja, alltså de troende.

”Vilken av de båda gjorde som fadern ville?” frågade Jesus. ”De svarade: ”Den förste.” Jesus sade till dem: ”Amen säger jag er: Publikaner och horor skall förr gå in i Guds rike än ni.” (v.31) Svenska Folkbibeln har översatt denna vers slut med en kanske lite för hård tolkning. Jesus säger egentligen inte så hårt som Folkbibeln uttrycker när den säger: **”publikaner och horor skall gå in i Guds rike men inte ni.”** Jesus skulle ha kunnat använda det hårdaste orden, men han använde en lite mildare talesätt. Vägen till himmelen var fortfarande öppen, ja, även för överstepräster och folkets äldste! Det som Petrus senare skulle skriva om Herrens tålmod gällde även här, nämligen att **”han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.”**⁷

Publikaner och horor var – i judarnas ögon – de värsta syndarna. Överstepräster, fariseerna och folkets äldste verkade som det bästa bland folket. Men man kan inte bedra Gud! **”Var och en tycker att hans vägar är rätta, men HERREN är den som prövar hjärtan”**⁸, **”HERREN är den som prövar andarna”**⁹, säger Bibeln. **”HERREN Sebaot är en rättvis domare som prövar hjärtan och njurar.”**¹⁰ Publikaner och horor var syndare, men så var också överstepräster och fariseerna! **”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud”**¹¹. Den som känner inte sin synd tror sig inte behöva syndarnas förlåtelse. Gud säger: **”Den som döljer sina överträdelser går det ej väl, den som bekänner och överger dem får barmhärtighet.”**¹² Herren Jesus Kristus säger: **”Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse utan syndare.”**¹³

Vilken av liknelsens två söner gjorde faderns vilja? Ja, det var den förste. Att han ville inte göra sin faders vilja var förstått inte rätt. Men det hände någonting med honom. Vad var det som vi läste? Ja, att han **”ångrade sig sedan och gick”** (v.29b)! Han ångrade sig, alltså omvände från sin olydiga attityd och gjorde som fadern ville. Jesus förklarade till överstepräster och fariseerna: **”Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, men ni trodde inte på honom. Publikaner och horor trodde på honom. Och fastän ni såg det, ångrade ni er inte heller efteråt och trodde på honom.”** (v.32) De publikaner och horor som hade hört Johannes Döparens predikan om rättfärdighetens väg och omvänt sig gjorde den himmelske Faderns vilja med att de genom tron grep tag i syndarnas förlåtelse och Jesu rättfärdighet. Gud vill att vi skall tro på Hans Son. Sonen har fullbordat Hans heliga vilja. Genom tron blir Hans rättfärdighet vår, rättfärdigheten som Jesus redan har åstadkommit genom Sitt heliga liv och oskyldiga död.

Publikanerna och hororna kom till omvändelse genom lagens och evangeliets predikan. Johannes Döparen predikade till fariseerna och saduceerna: **”Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen.”**¹⁴ Den äkta omvändelsen innehåller både ånger över synden och tron på syndarnas förlåtelse. Tron bär omvändelsens frukter och det var vad dessa syndare som kom till tron gjorde. De levde i tron och lämnade sitt syndiga liv. De fortsatte inte att leva i synd. Visserligen blev de inte i sig själva syndfria, men det är en annan sak. Man måste kunna se skillnaden mellan att leva i synd och att falla till synd. Om man blandar ihop dessa två, då blir man bara förvirrad och i slutändan börjar predika evangelium till köttet och undviker att predika lag för dem som lever i

⁷ 2 Petr 3:9b.

⁸ Ordsp 21:2.

⁹ Ordsp 16:2.

¹⁰ Jer 11:20.

¹¹ Rom 3:23.

¹² Ordsp 28:13.

¹³ Luk 5:31,32.

¹⁴ Matt 3:8.

uppenbara synder. Tyvärr har jag mött sådant förvirring även i LBK. Må Gud hjälpa oss och rensa ut denna till själen farliga lagens och evangeliets blandning därifrån där det har uppkommit.

Vem gör Faderns vilja? Jesus Kristus har gjort Faderns vilja och genom tron uppfyller också vi lagen för att tron griper tag i Kristi fullkomliga förlåtelse och rättfärdighet. **”Sätter vi då lagen ur kraft genom tron?”** – frågar Paulus, och svarar – **”Nej, inte alls! Vi upprätthåller lagen.”**¹⁵

Vi vill inte vara som den andre pojken som svarade sin fader med: **”Ja, herre, men han gick inte.”** (v.30b) Det påminner om vad Frälsaren har sagt: **”Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. Inte skall var och en som säger `Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faderns vilja.”**¹⁶ Vi behöver faktiskt inte tro på allt som människorna säger. Javisst, vi skall tänka det bästa och inte vara hela tiden negativt misstänksamma, men å andra sidan så skall vi inte heller vara naiva och låta oss bli lurad och bluffad av människor som påstår sig med orden något annat än vad deras gärningar vittnar om. Detta gäller speciellt efter att man har tillrättaviserat sådana människor. Dessa Jakobs ord har jag tänkt ofta på sista tiden: **”Var ordets görare, inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva.”**¹⁷ De som säger sig hålla till den bibliska läran och bekännelsen men lever i offentliga synder eller tillåter sådant bland församlingen bedrar sig själva och deras bedrägeri påverkar som surdeg i församlingen och kyrkan. Vi måste ta avstånd från sådant. Må Gud hjälpa oss i Sin nåd att stå på den enda hållbara klippan, Kristus och att vi inte lämnar Hans rena ord och att vi alltid får ha bland oss det saliggörande evangeliet!

Även om vi då och då, kanske även ofta, finner oss själva i den situationen att vi inte skulle vilja göra Guds vilja, följa Hans väg, så vill den nya människan i oss att göra det. O, om vi skulle få vara sådana Guds barn som skulle alltid vilja säga ”Ja, Fader, jag vill göra vad du säger!” och att vi skulle också alltid göra vad Han vill. Men så länge vi är i köttet pågår kampen. Men å andra sidan så är också kampen mellan ande och kött ett tecken på att vi lever, ty om vi skulle vara andligt döda skulle det inte finnas någon kamp. Jag vill sluta med Paulus bekanta ord i Romarbrevet där han beskriver denna kamp som en kristen har: **”Vi vet att lagen är andlig, men själv är jag köttlig, såld till slav under synden. Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Om jag nu gör det jag inte vill, samtycker jag till lagen och säger att den är god. Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Jag finner alltså den lagen: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig. Till min inre människa gläder jag mig över Guds lag, men i mina lemmar ser jag en annan lag, som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.”**¹⁸

Kära bröder och systrar i Kristus! Du och jag, vi är inte fullkomliga, men vår Herre är! Han är fullkomlig och därför får vi vara trygga. För Hans skull är vi förlåtna syndare och för Hans skull får vi nu tjäna Herren sådana som vi är. Gå i Herrens frid! Herren vare med dig!

Amen!¹⁹

Pastor Jan-Erik Tiri
e-mail: jetiri@yahoo.se

¹⁵ Rom 3:31.

¹⁶ Matt 7:21,22.

¹⁷ Jak 1:22.

¹⁸ Rom 7:14-25.

¹⁹ 1951 ord.